

Когато донесли главитѣ на избититѣ въ Балкана революционери, гражданитѣ прѣдвиждали какво ги чака и моментално затварятъ дюгенитѣ си за да намѣрятъ часъ по-скоро подслонъ по домоветѣ си, или на нѣкое безопасно мѣсто. Тѣкмо въ туй врѣме мѣстнитѣ войници, ангажирани на работа въ имперската тукъ фабрика, били разпуснати и намиратъ удобния моментъ да ударятъ на сѣчь. Картината била покѣртителна. Бѣгащитѣ по улицитѣ граждани били сподирвани съ голи ятагани и посичани като псета. По тоя начинъ сж паднали, като прѣдвѣстници на по-послѣшнитѣ неизброими жертви, гражданитѣ: *Дечо Панталонджия*, *Дядо Стефанъ Камбура*, тежко ранениятъ *Тодораки Ахмаковъ* и т. н., очевидно съвсѣмъ невинни хорица (вѣроятно сжщитѣ, за които пише и *Скайлеръ* въ рапорта си, op. cit. 52).

По това сжбитие ето що намираме въ споменатата вече *лътопись* на *Х. Киро Мариновъ* (Табака):

„*Сливенъ, 1876, май 8.* — Въ петъкъ се разпрѣсна слухъ въ града, че нѣколко момчета българчета побили знаме въ село Нейково и искали нѣколко селяни на помощъ; въ сжщия день вечерята завалѣ дъждъ и снѣгъ лапавица. Въ сжбота сутринята погледнахме Балкана покритъ съ снѣгъ. Отъ правителството се раздаде оржжие на всички мюсюлмани, на цигани и на дѣцата имъ, които се разтичаха въ града на горѣ на долу като бѣсни. Надодоха и отъ селата като мравини башибозукъ и чакаха яма (плячка).

Три дни бѣснѣха турцитѣ, като искаха дрехи, цървули, като обираха дрехитѣ, царвулитѣ на бѣднитѣ хора, които бѣха на пжть или по лозята.

10 май 1876. По пладнѣ донесоха знамето наедно съ една глава.¹⁾ Въ този день турцитѣ бѣха много възбудени и зарадвани като тичаха да гледатъ знамето; раздаваха се слухове, че водѣли една кола съ глави. Турци и цигани тичаха като бѣсни на горѣ на долу. Раздадоха се слухове, че управителя рекълъ: секи на оржжие. Зеха да бѣгатъ турци и българи по кжщята си, като затвориха дюгенитѣ си. Екна цѣлъ градъ. Дѣцата писнаха, майки и бащи заплакаха. Турцитѣ излѣзоха по улицитѣ съ оржжие въ ржцѣ и кого дѣстигнаха отъ българитѣ бияха“.

¹⁾ Тая глава е била на знаменосеца *Стефанъ Сертковъ*.

Турскитѣ буйства се проявили още кждѣ 8-и или 9-и май, когато нѣкои отъ турцитѣ, извѣстени вече за подигнатото възстание, видѣли, че отъ върха на Бармукъ надолу по билото му къмъ Сливенъ се задали възстанници. Оказало се по-послѣ, че това било стадо отъ кози. На 10-и май, съгласно рапорта на *Скайлера*, войницитѣ отъ фабриката убили въ пазаря двама души, ранили едного смъртоносно, а други по-леко. (Изъ доклада му до американския пратеникъ *Хорасъ Мейнердъ* въ Цариградъ, 8-и ноември 1876 г.; ср. *Народенъ календаръ* за 1877 г., Букурещъ, стр. 52).